

[Ole Bjørn Kraft.]

er det dog vist et Spørgsmaal, om man kan sige, at han i og for sig direkte ved sin Virksomhed har kunnet motivere Udvisningen.

Jeg vil yderligere gerne sige, at vi efter min Mening ikke kan haandhæve denne Regel vedrørende de politiske Flygtninges Virksomhed her i Landet helt efter samme skarpe Formular, naar det drejer sig om Flygtninge fra Sydslesvig. Vi kan nu ikke se væk fra den Kamp, der foregaar nede i Sydslesvig, som det danske Folk med Liv og Blod er interesseret i, og som ogsaa deler Meningerne herhjemme, hvor nogle staar paa den ene Side og andre paa den anden Side. Derfor — for at tage et Eksempel — hvis en Sydslesviger af en eller anden Grund, fordi han var kommet i en alvorlig Konflikt, af politiske Aarsager — altsaa var en politisk Flygtning — blev tvunget til at forlade Sydslesvig og var kommet her til Landet, fordi han var Tilhænger af Slesvigs Løsrivelse fra Tyskland, vilde jeg finde, det vilde være ganske overordentlig betænkeligt, om den danske Regering og de danske Myndigheder, alt efter som Regeringen var Tilhænger af den paagældende Flygtninges Synspunkt eller Modstander af det, vilde tage Stilling til, om han maatte blive her i Landet eller ikke, fordi han var Talsmand for den danske Bevægelse i Sydslesvig. Derfor er denne Sag af en mere indviklet og mere følsom Natur, for hvad man end kan sige om Henri Prien i dette Forhold, og selv om han ikke var født i Sydslesvig, var den politiske Virksomhed, som han her udfoldede, en Virksomhed, som stod i Forbindelse med alt, hvad der foregaar i sydslesvigske Kredse.

Endelig er det blevet nævnt, at Prien drev illegal Virksomhed. Han drev ikke illegal Virksomhed her i Landet, og at der bliver drevet illegal Virksomhed i Sydslesvig, er en Ting, som vi dog ikke uden videre skal tage Stilling til, og det kan heller ikke — det har vi talt om ved et Spørgsmaal, jeg har stillet den højtærede Justitsminister — være danske Myndigheders Opgave at lægge en virksom dansk Bevægelse i Sydslesvig nogen Hindringer i Vejen. Her tror jeg, jeg vil vise mig at være i Overensstemmelse med dette Tings høje Formand, der ved en bestemt Lejlighed har fremsat en Udtalelse om, at han særdeles vel forstod, at der kunde blive drevet illegal Virksomhed i Sydslesvig. Alt dette gør, at denne Sag ikke er saa ligetil.

Og saa kommer jeg til det, som er min Konklusion: Der var saa mange Grunde, som efter min Opfattelse kunde og maaske burde have ført til, at den højtærede Justits-

minister havde undersøgt, om det ikke var muligt at løse denne Sag paa en anden Maade end ved denne bratte Udvisning af Riget, som fandt Sted. Se, Justitsministeren nævnte i sin Tale de Regler, som gælder for den nye Flygtningeorganisations Virksomhed, for IRO's Virksomhed, Bestræbelserne for displaced persons' fremtidige Beskæftigelse, og han nævnte, at en af Hovedreglerne var, at man ikke kunde tvinge dem til at vende tilbage til deres Land, naar de som politiske Flygtninge maatte blive udsat for Forfølgelse, og Ministeren sluttede sig fuldstændig til dette Synspunkt. Nu kan man jo ikke sige, at Henri Prien, fordi han er blevet udvist af Landet og henvist til at vende tilbage til Tyskland, direkte vil blive udsat for Forfølgelse eller løbe nogen Risiko — jeg har forstaaet, at der er truffet Overenskomst mellem den danske Regering og de engelske Besættelsesmyndigheder og den nuværende tyske Regering om dette Forhold —, men jeg vil dog gerne gøre det høje Ting opmærksom paa, at han ikke er vendt tilbage til sit Hjemland, men det er utrykkelig blevet forbudt ham at opholde sig i Slesvig-Holsten. Han er Holstener, han er født nogle faa Kilometer Syd for Sydslesvigs Grænse, hans Slægtsnavn er spredt over hele Sydslesvig, og der findes Prien'er i Nord-slesvig, men han har ikke faaet Lov til — det er utrykkelig forbudt ham — at opholde sig i det, som er hans egentlige Hjemland, og man har henvist ham til at leve i en anden Del af Tyskland, en begrænset Del af Tyskland, og ikke blot har man henvist ham til at leve i denne begrænsede Del af Tyskland, men man har endogsaa paalagt ham at melde sig til Politimyndighederne. Det er maaske de særlige Forhold, som er dernelte for Tiden, der gør dette nødvendigt, men yderligere har han faaet Paalæg om gennem den engelske Besættelsesmyndigheds Chef paa dette Omraade, at han ikke maa beskæftige sig med det, som hidtil har været hans Virksomhed, nemlig Journalistik og Forfattervirksomhed.

Derfor kan man ikke sige, at denne Udvisning medfører, at Prien, efter at være udvist her fra Landet, kan føre den frie, uhindrede Tilværelse i sit Hjemland, som ellers maatte være Forudsætningen, naar man ikke længere vil give en Mand, der er politisk Flygtning, Ophold her i Landet. Det synes jeg er det betænkeligste i denne Sag, og derfor synes jeg, der skal være ganske anderledes tungtvejende Grunde, fordi man kun har kunnet komme udenom disse Vanskeligheder ved simpelt hen at sige, at han ikke længere er politisk Flygtning.